

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 112/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 28 listopada 2019 roku w sprawie II K 1091/17			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Obrazy prawa procesowego, tj. art. 4, 7, 410, 424 kpk przez błędną ocenę dowodów.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Zarzuty apelanta są bezzasadne, a Sąd Rejonowy			

prawidłowo ocenił materiał dowodowy nie pomijając żadnego z dowodów.

Nie są zasadne zarzuty dotyczące zeznań policjanta M. P., albowiem dokonane przez Sąd oględziny wykazały, iż boczne wyjście z parkingu na jakie powołuje się obrońca i oskarżony w swej linii obrony jest doskonale widoczne z okien budynku Komendy Powiatowej Policji w T., z którego M. P. w dniu zdarzenia prowadził obserwację (protokół oględzin k. 183). Co więcej, możliwa jest jednoczesna obserwacja bramy głównej parkingu i bocznego wyjścia. Pozorant, który wychodził tym bocznym wyjściem w trakcie oględzin od razu rzucał się w oczy. Zatem, skoro M. P. w czasie zdarzenia prowadził intensywną obserwację tego parkingu i skoro boczne drzwi były obiektywnie dla niego widoczne (nie ich świadkowi nie zasłaniało), to świadek z uwagi na wzmożoną koncentrację od razu

zwróciłby uwagę na ruch w tym miejscu i zauważyłby wychodzącego tamtędy P. W.. Ponieważ nikt tamtędy nie wychodził, świadek niczego nie zaobserwował i dlatego nawet nie zdawał sobie sprawy, że te drzwi są w polu jego widzenia. Ponadto obrońca skrzętnie pomija to, że świadek M. P. widział teren placu parkingowego, zaobserwował, że z pojazdu wychodzi jedna osoba, a druga, która była na tym parkingu (prawdopodobnie pracownik oskarżonego W. J.) zasłania ten pojazd płytą. Ponadto do przyjazdu policji żadna z tych osób nie opuściła parkingu. Jak widać jest to sprzeczne z wersją oskarżonego, czyniąc ją niemożliwą. Znamienne jest w szczególności usiłowanie ukrycia samochodu przez zasłanianie go płytą, co nijak ma się do opowieści oskarżonego i P. W..

Obrońca argumentuje, że policjanci początkowo

pojechali na niewłaściwy parking - nie ma to żadnego znaczenia w tej sprawie. Z protokołu nagrań rozmów policjantów wynika, że do zdarzenia wyjechały dwa patrole, drugi od razu pojechał na właściwy parking, Ponadto chodzi o dwa parkingi położone przy tej samej ulicy (jeden jest strzeżony, drugi nie) i przejechanie przez pierwszy patrol na właściwy parking nie zabrało więcej jak kilkadziesiąt sekund. Wreszcie właściwy parking był cały czas obserwowany przez M. P.. Znamienne jest, że już w protokole z odtworzenia nagrań rozmów między policjantami, na który powołuje się obrońca, wynika, iż M. P. zaobserwował próbę ukrycia samochodu, którym na parking wjechał oskarżony, przez przykrycie go wielką płytą.

Dobrze oceniono wyjaśnienia oskarżonego i zeznania świadków. Wersja oskarżonego i jego kuzyna, a zarazem świadka

alibisty P. W., jakoby samochód prowadził wówczas właśnie P. W., jest nielogiczna, niespójna, niedorzeczna i sprzeczna z innymi obiektywnymi dowodami. Po pierwsze, M. P. nie zaobserwował wychodzącego bocznymi drzwiami P. W., a oględziny wykazały, że zobaczyłby go, gdyby nimi wychodził. Po drugie, oskarżony i P. W. nie tłumaczą w swej wersji, po co była im potrzebna próba ukrycia samochodu przez zasłanianie go płytą, skoro wszystko było w porządku. Po trzecie, nie jest logiczne i wiarygodne z punktu widzenia doświadczenia życiowego, że P. W. zachowałby się tak, jak to przedstawiono w linii obrony. Przecież oskarżony miał mu pożyczyć samochód, a więc wyświadczyć przysługę. Nawet gdyby rzeczywiście było tak, że pożyczony samochód okazałby się częściowo niesprawny (częściowo, bo przecież jeździł, P. W. miał nim przyjechać, ponadto

na jego względną
sprawność wskazują
zeznania W. R.
naprawiającego
następnego dnia
ten pojazd, naprawy
te nie należały
do poważnych),
to przecież nikt
nie zachowałby się
tak jak rzekomo
zachował się P. W.,
a więc nie obraża
się na osobę, która
chciała dobrze i
wyświadczyła
przysługę, nie
trzaska
demonstracyjnie
drzwiami i nie
ucieka z miejsca
oddania samochodu
chyłkiem bocznym
wyjściem. Przecież
gdyby tak było, to
P. W. powinien
porozmawiać o tym
z oskarżonym,
wskazać, na czym
polega usterka -
a świadek miał
uciekać z miejsca
zdarzenia, jakby się
paliło. P. W. pytany
o to absurdalne
zachowanie
próbował wyjaśnić je
stanem wzburzenia
spowodowanym
tym, że oskarżony
był nietrzeźwy, ale
jest to tłumaczenie
infantylne, a przede
wszystkim
nielogiczne, bo P. W.
zeznał początkowo,
że już jak pożyczał
od oskarżonego
samochód, to
oskarżony był

nietrzeźwy, więc skoro nie przeszkadzało mu to wtedy, to niezrozumiale jest, czemu miałoby zacząć przeszkadzać niedługo później. Po czwarte, na niewiarygodność wersji oskarżonego i P. W. wskazują zeznania P. N. (któremu Sąd słusznie dał wiarę, nie ma żadnych powodów, dla których świadek miałby kłamać w tej sprawie). Otóż zeznał on, że oskarżony przyznał się mu, że prowadził samochód w stanie nietrzeźwości i namawiał go, aby zeznał, jakoby w dniu 3 października 2017 roku przed zatrzymaniem przez policję przyjechał do warsztatu świadka wraz z kuzynem (P. W.) i prowadził wówczas ów kuzyn, a oskarżony był pasażerem. Zatem jak widać oskarżony stworzył sobie fikcyjną linię obrony, a potem podżegał świadków, aby ją wspierali.

Pozostali świadkowie, na których powołuje się apelant, nie wykluczają popełnienia przez

oskarżonego
zarzucanego mu
czynu.

W szczególności R.
S., który miał tego
dnia pić alkohol z
oskarżonym, zeznał,
że zakończyli libację
około godziny 16.00,
co nie wyklucza
późniejszego
poruszania się przez
oskarżonego
samochodem i
popelnienia przez
niego przypisanego
mu czynu.

T. S., który miał
widzieć około 16.50
P. W. w samochodzie
nie był w stanie
rozpoznać marki
tego samochodu i
nie miał wcale
pewności, czy był to
samochód
oskarżonego. Zatem
świadek albo kłamie,
albo pomylił
samochody, a jest
możliwe, że P.
W. jeździł sobie
wówczas po T.
jakimś innym
samochodem, co nie
wyklucza, że w tym
samym czasie swoim
samochodem jeździł
oskarżony.

A. J. albo kłamie,
albo myli godziny,
nie jest bowiem
wykluczone, że
oskarżony faktycznie
w dniu 3
października 2017
roku wypożyczył mu

przyczepkę, ale nie mogło być to o godzinie 17.00, bo po pierwsze, sam oskarżony przyznaje, że o tej godzinie był już pijany (potwierdza to R. S.) a A. J. rozmawiał z trzeźwym oskarżonym, a po drugie o tej godzinie na terenie parkingu oskarżonego w pracy nie było (zanim nie wjechał nietrzeźwy na plac usiłując zgubić policję), co wynika z zeznań pracownika parkingu W. J.. Świadek A. J. zeznawał w dniu 5 grudnia 2017 roku, a więc ponad dwa miesiące od tych wydarzeń i nie pamiętał nawet daty dziennej wypożyczenia przyczepki (mówił o dniu 1 października lub którymś z kolejnych dni), więc nie jest wiarygodne, że zapamiętał tak precyzyjnie godzinę jej odbioru. Zatem, jeżeli faktycznie tę przyczepkę wypożyczał, a faktura z k. 86 nie została sfingowana, to musiało to być znacznie wcześniej niż o 17.00.

Wniosek		
O zmianę i uniewinnienie	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wyrok jest słuszny a apelacja bezzasadna.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
WYROK		

Zwiężle o powodach utrzymania w mocy			
Wyrok jest słuszny a apelacja bezzasadna.			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwiężle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			

5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
2	Wobec bezzasadności		

	<p>apelacji obrońcy oskarżony ponosi wydatki za postępowanie odwoławcze i opłatę za drugą instancję. W jego przypadku nie zachodzą żadne przesłanki do zwolnienia do od tych kosztów.</p>
7. PODPIS	

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok skazujący		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana